Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26078
Copyright: Admont, Benediktinerstift

meridie dicamusq; cu sponsa. ubi pascis ubi cu
bas in meridie. ss. Et requiem t dabit dns ds semp
& implebit splendoribus anima tua & ossa tua
liberabit / & eris qsi hortus irriguus & sic fons a
quaru cui n deficient aque. Lex. Et erit ds tuus
tecu semp & impleberis sic desiderat anima tua
& ossa tua pinguescent / & erunt sic hortus ebrius
& sic fons cui n deficient aq. Quod in alexandri
nis exemplarib; in proemio huius capituli addi
tu e & adhuc inte erit laus mea semp. & in fine &
ossa tua qsi herba orient & in pinguescent. & here
ditate possidebunt in generatione & in genera
tiones in hebraico n habet. s; ne in lex qde emenda
tis & uer is exemplarib; unde obelo p notandu
e. Cu tenebre inquit pectoris tui orta luce fuerint
dissolute & p nocte palpabili meridies fuerit er
orta tunc semp habitatore habebis dm q impleat
splendorib anima tua. de qb; in psalmo dicit. Te
cu pncipiu in die uirtutis tue in splendorib; sce
er utero ante lucifer genui te / siue saturauerit
cunctis q desiderat anima tua qa & ipse satura
ti anima esuriente & dicere poteris. benedic an
ma mea dno q replebit in bonis desideriu tuu
& ossa tua liberabunt de interitu & igne ppe
tuo siue in pinguescent ut pstina crassitudine
recipiant q fame sermonis dni attenuata fuerant
qd qdem & iurta littera de resurrectione eor q ca
sura st corpor intellegere possum. & de uirtutib;
animę quas significans scs loqt in psalmo. Omnia os
sa mea dicent. dne quis similis t. de qb; in pueri